

[Min. for tekn. samarbejde med udviklingslandene.] rindelse og danske tjenesteydelser. Herved har Danmark ikke adskilt sig fra de fleste andre lande, som yder finansiell bistand til udviklingslandene. Set fra disses side er ubundne lån de mest værdifulde, og såfremt de større donorlande beslutter sig til at opgive bindingen, hvilket ikke er særlig sandsynligt, må vi fra dansk side tage dette spørgsmål op til fornyet overvejelse. Det skal dog nævnes, at de danske lån til udviklingslandene administreres således, at modtagerlandet stilles frit i valget af danske kapitalgoder og tjenesteydelser til gennemførelse af deres udviklingsplaner, og at en meget væsentlig del af ulemperne ved binding til køb i Danmark derved modvirkes.

Der er i henhold til lovens § 7, stk. 1, 3), ydet to fødevarerlån til Indien, der udnytter disse til køb af mælkepulver. Under udvalgsbehandlingen i 1967-68 af forslaget om forhøjelse af lånerammen fra 500 mill. kr. til 800 mill. kr. blev der fremsat ønske om, at der skabtes en videre adgang end hidtil til ydelse af fødevarerlån, og udvalget fik løfte om en redegørelse vedrørende fødevarerbistand. Denne redegørelse er afgivet i september d. å. Jeg finder det lidet sandsynligt, at en ændring af bistandslovens bestemmelser om finansiell bistand (§§ 7-10) vil kunne bidrage til, at danske fødevarer i højere grad end hidtil vil kunne indgå i bistandsydelse, idet man næppe kan forvente, at udviklingslandene — i betragtning af knapheden på udenlandsk valuta — vil ønske at anvende opnåede lån til fødevarerimport og i særdeleshed ikke til højtforædlede og derfor relativt dyre levnedsmidler. Inddragelse af danske fødevarer i større omfang i bistanden til udviklingslandene må derfor i givet fald ske på et andet grundlag end lån til udviklingslandene.

Muligheden for opnåelse af langfristede danske statslån på lempelige vilkår (rentefrihed, 7 års afdragsfri periode og lang løbetid) har hos udviklingslandene vakt betydelig og stigende interesse i de sidste år, og der er næppe tvivl om, at statslånene er et særdeles velegnet middel til at forøge Danmarks samlede bistand til udviklingslandene.

Jeg skal hertil føje, at en forhøjelse på 400 mill. kr. som foreslået i det foreliggende lovforslag skønnes at kunne sikre gennem-

førelsen af regeringens plan for den danske udviklingsbistand for statslånene og udviklingsbankernes vedkommende frem til finansåret 1972-73. Det skulle derfor ikke blive nødvendigt at fremsætte lovforslag om yderligere forhøjelse af beløbsrammen før i folketingssamlingen 1971-72. Som bekendt har regeringen såvel i tiltrædelseserklæringen i februar d. å. som i åbningstalen i oktober d. å. tilkendegivet, at den undersøger mulighederne for yderligere at styrke den danske bistandsindsats. Fører disse undersøgelser til, at man søger at nå 1 pct.-målet tidligere end i 1972-73, må det påregnes, at der tidligere end ovenfor angivet må fremsættes forslag om en ny forhøjelse af lånerammen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 14) findes i tidenden sp. 684).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Første næstformand (Kaj Andresen):
Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om avancestop.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 15) findes i tidenden sp. 763, udvalgets tilrådsbetænkning i tillæg B. sp. 269).

Der var ikke stillet ændringsforslag.